

ПРИТЧА ПРО СІЯЧА: Євангеліє від Матвія 13:1-9, 18-23

(сценарій для дітей Недільної школи на чотири дії)

Переклад, редактування і доповнення Т.Коковського, 2015

Оригінал: вірш О.М.Жемчужнікова (1821-1908)

1 Того ж дня Ісус вийшов із дому, та й сів біля моря. 2 І безліч народу зібралась коло Нього, так що Він увійшов був до човна та й сів, а весь натовп стояв понад берегом. 3 І багато навчав Він їх притчами, кажучи: Ось вийшов сіяч, щоб посіяти. 4 І як сів він зерна, упали одні край дороги, і пташки налетіли, та їх повидзьобували. 5 Другі ж упали на ґрунт кам'янистий, де не мали багато землі, і негайно посходили, бо земля неглибока була; 6 а як сонце зійшло, то зів'яли, і коріння не мавши, посохли. 7 А інші попадали в терен, і вигнався терен, і їх поглишив. 8 Інші ж упали на добру землю і зродили: одне в сто раз, друге в шістдесят, а те втридцять. 9 Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає! ... 18 Послухайте ж притчу про сіяча. 19 До кожного, хто слухає слово про Царство, але не розуміє, приходить лукавий, і краде посіяне в серці його; це те, що посіяне понад дорогою. 20 А посіяне на кам'янистому ґрунті, це той, хто слухає слово, і з радістю зараз приймає його; 21 але кореня в ньому нема, тому він непостійний; коли ж утиск або переслідування настають за слово, то він зараз спокушується. 22 А між терен посіяне, це той, хто слухає слово, але клопоти віку цього та омана багатства заглушують слово, і воно зостається без плоду. 23 А посіяне в добрій землі, це той, хто слухає слово й його розуміє, і плід він приносить, і дає один у сто раз, другий у шістдесят, а той втридцять.

Дія 1-ша

Ведучий:

Сіяч у полі якось зерна сів,
Зірвався вітер й зерна ті розвіяв.
Одні із них упали при дорозі
І прорости ніяк були не в змозі, –
Їх птаства гурт, що поруч пролітав,
За мить склював, бо голод докучав.

1-й персонаж:

Я нині таке почула! Один чоловік розповів мені про Бога. Виявляється, що Біблія – це Слово Боже! Треба обов'язково її якось прочитати. Здається, вона десь була в мене вдома – зараз пошукаю. Ось вона, знайшла! Так, прочитаємо спершу заголовок. Що це за Книга Хронік? Нічого не збагну. Спробую ще раз – Книга Приповісток Соломонових. Приповідки Соломона? Що воно таке? Ні, це не для мене – це надто важко зрозуміти.

Лукавий:

Так з тими буває, хто слухає Слово,
Та серцем прийняти його не готовий,
Я миттю у них Боже Слово краду –
На втіху собі, але їм на біду.

Дія 2-га

Ведучий:

Були ще зерна, що на камінь впали
Та сили дати плід вони не мали,
І їм, без ґрунту, сонячне проміння
Спало хутко ще слабке коріння.

2-й персонаж:

(Радісно вигукує!) Я такий щасливий – Бог любить мене! Я буду служити Своїму Творцеві!
Яке ж чудове все Твоє твориво! Я хочу молитися і славити мого Господа! Дякую, Тобі, мій
Боже, за цей чудовий світ, який Ти створив, за Твою любов до мене!

Лукавий:

Що це за витівки? Що це ти робиш?

2-й персонаж:

Я оце...

Лукавий:

Ти що, молишся?

2-й персонаж:

Я? Молюся? Та, ні, тобі причулося? Як ти міг так про мене подумати?

Лукавий:

Я таки чув, як ти звертався до Бога і казав: «Боже! Господи!».

2-й персонаж:

Та я...

Лукавий:

Ти що, віруючий?

2-й персонаж:

Здається так, тобто ні... Тобі ж добре відомо, що Бога немає. Ну, гаразд, мені вже час йти.

Лукавий:

Оце так віруючі! Трішки налякай їх і вони вмить зречуться Бога! *(Виходить)*.

Дія 3-тя

Ведучий:

Третє зерно поміж тернину впало,
І дати раду з терном сил не мало –
Той терен швидко зерна заглушив,
Щойно дістав вологу він від злив.

3-й персонаж:

Ура! «Динамо» - чемпіон! «Динамо» - чемпіон!

Раптом вмить замовкає, наче щось пригадав.

Нині ж понеділок! А я кожного понеділка читаю Біблію... Що робити? Так хочеться
подивитись футбол. Так - так. Ні, треба мати силу волі. Зараз я дістану Біблію і почну
читати. Так, що я читав минулого разу?

Думає і чуває потилицю.

А що, коли я трішки подивлюся телевизор? Нічого ж не станеться, правда? Та ні, не можна, треба читати Біблію... Придумав! Підкину монетку! Якщо випаде «копійка» - буду дивитись телевизор, а якщо «герб» – читатиму Біблію.

Підкидає монету догори і дивиться.

О, «копійка»! Ура! Буду дивитись футбол! «Динамо» – чемпіон!», «Динамо» - чемпіон!»

Ведучий:

Тож буде без плоду зернина ота –
Її змарнувала мирська суєта.

Дія 4-та

Ведучий:

Зерно, що на добрую землю упало,
Врожаю рясного пори ся діждало,
І зернами колос налився на диво –
Посаджене – більше в сто раз зародило!

4-й персонаж:

О, як би я стати дорослим хотів,
Й принести Ісусові добрих плодів!
Додому запрошу я друзів своїх,
Щоб їм розповісти про те, як за гріх
І їхній, і всіх на цім світі людей
Спаситель помер, і веде до небес
Щоб кожен колись, як Син Божий – воскрес!
Друзі, ходіть мерцій до мене! Я маю вам розповісти щось дуже важливе!

Ведучий:

Як вдосталь було у зерна води
І ґрунт поживний, то воно плоди
Приносить добрі, тож так само й в нас
Правдива віра зроджує весь час:
Добро, терпіння, стриманість, любов,
Дарує щедро радість знов і знов,
І милосердя й лагідність Христа
В дитині Божій рясно пророста.

Сіяч:

Сіяч у полі якось зерна сів,
Зірвався вітер й зерна ті розвіяв.
Який же, друже мій, твоє зерно
Принесло плід, і як зійшло воно?

Ведучий, звертаючись до всіх присутніх:

Дорогі брати і сестри, користь цієї притчі для нас – це можливість поглянути на самих себе, якими ми були і якими нас зробив Господь. Якщо ми уважно поглянемо на себе, то переконаємось, що час від часу ми подібні до всіх, про кого говорить Ісус у притчі. За своєю природою ми подібні до затверділого ґрунту, є нездатними приймати Євангеліє, відданими на ласку диявола. Інколи ми подібні до кам'янистого ґрунту, помилково вважаючи, що не потребуємо глибокого коріння для того, щоб витримати все, що випаде нам у житті. Ми також підпадаємо під вплив турбот і спокус цього світу. Але Бог продовжує працювати в наших серцях. Він садить там зерна Свого Слова і піклується про його ріст і плоди. Він дає

нам нагоду мати добрі плоди нашої віри. Посаджені у наших серцях зерна Свого Слова Він поливає водою Хрищення і піклується, щоб воно мало належні умови для росту і поживу. Він захищає його від шкідників. Тож нехай Боже Слово зароджує у вас рясно, у 100 разів більше від посаженого. Саме це і є силою Божою, що діє у вашому житті.

Збагнувши до кінця зміст цієї притчі, подякуймо Богові за те, що Він привів нас до пізнання правди і дав нам благословенну нагоду зростати у вірі і побожності завдяки силі Христового Євангелія. Пам'ятаймо, що владою і силою свого Слова Бог керує серцями віруючих. За допомогою Євангелія Він кличе людей до Свого Царства і створює в людських серцях спасенну віру в Свого Сина, а Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа. Цією ж силою Він зміцняє і вберігає віру, спонукаючи людей приносити плоди віри, скеровує їх до дотримання Божих заповідей і виявлення ними правдивої любові до Бога і до ближнього.

МОЛИТВА:

Всемогутній Боже, дякуємо Тобі за те, що Ти зрощуєш у нас насіння Твого Слова. Приявністю Твого Святого Духа допоможи нам отримати це насіння з радістю, щоб ми могли завжди приносити добрі плоди нашої віри, надії і любові; Ми просимо про це через Твого Сина, а нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, який живе і царює з Тобою, Отче, і зі Святим Духом, – один Бог нині і повіки вічні. Амінь.